

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
www.timeout.cat/botigues

Més que llibreteres

La Caníbal celebra cinc anys
i es reivindica com a espai de
transformació social i feminista.

Per Eugènia Sendra

NOMÉS EL 25% dels petits negocis resisteixen la prova de foc dels primers cinc anys, i per això ja cal felicitar La Caníbal. També perquè en un moment de postveritat i d'una certa deriva política, la llibreria és com un far a l'hora de trobar lectures que qüestionin els fonaments i ajudin a repensar el sistema. Els eixos socialisme i feminismes (en plural, perquè "hi ha moltes línies i molts corrents", ens indiquen les llibreteres) impregnen els títols i l'estructura empresarial del 'negoci'.

Són cooperativa, assembleàries, col·lectivitzen el treball; a més de botiga fan projectes culturals i aviat llançaran el primer llibre de la seva línia editorial, del artista Idoia Montón. Volien combatre una situació de precarietat laboral; se n'han sortit i posen la vida al davant, que vol dir temps per cuidar i ser cuidat, ja sigui persones o animals. "Representem una resistència a formes laborals que s'estan perdent", reflexionen.

DE QUÈ VA...
Una llibreria combativa en el fons i la forma.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la seva selecció, allà on s'entrecruen art i política des del cos. I tenen grup de lectura!

→ Nàpols, 314.
M: Sagrada Família.
lacanibal.net

Amanda Cuesta, comissària i crítica d'art, i Julia Montilla tenien un projecte al cap, una llibreria cooperativa a l'estil de La Pantera Rossa, a Saragossa, i La Ciutat Invisible, a Sants. Els van assessorar a Barcelona Activa, i quan l'artista i productor cultural basc Jesús Arpal hi va entrar en joc com a tercer soci va començar l'aventura Caníbal. Recorden –i recomanen– el préstec zero i el seguiment que els van oferir des d'Acció Solidària Contra l'Atur i també el temps que Cuesta i Arpal van quedar-se a la corda fluixa, dubtant de si seguir o no amb el projecte. Fins que va arribar Clara Grifol, gestora cultural i llibretera.

Ara tornen a tenir tres potes, ideal per al triple objectiu del projecte.

En cinc anys han vist augmentar la presència dels feminismes –"Ve molta gent jove que s'hi vol iniciar, dones i homes", indiquen– i desactivar-se les mobilitzacions iniciades el 15M –"Abans es parlava de repensar el sistema, ara de votacions estratègiques", ploren–. Per sort hi són i ens recomanen les que tenen entre mans: Brigitte Vasallo i el seu *Pensamiento monógamo, terror poliamoroso* (Oveja Roja); l'assaig *Ficciones patògenas* de Duen Saachi (Brumaria), i *Microfísica sexista del poder* (Virus), de Nerea Barjola. ■

MARIA DIAS

